

leń policyjno - technicznych na budowę i uruchomienie zakładów elektrycznych (art. 16 ustawy elektrycznej), — opłata wynosi po 50 zł.

§ 2. (1) Z wyjątkiem, przewidzianym w ustępie (2) paragrafu niniejszego, opłata za nadanie uprawnienia rządowego wynosi przy koszcie zakładu elektrycznego:

do	20.000 zł	100 zł
ponad	20.000 „	do	50.000 zł	.	.	.	200 „
„	50.000 „	„	100.000 „	.	.	.	300 „
„	100.000 „	„	200.000 „	.	.	.	500 „
„	200.000 „	„	300.000 „	.	.	.	700 „
„	300.000 „	„	500.000 „	.	.	.	900 „
„	500.000 „	„	1.000.000 „	.	.	.	1.250 „
„	1.000.000 „	„	1.750.000 „	.	.	.	1.700 „
„	1.750.000 „	„	2.500.000 „	.	.	.	2.200 „
„	2.500.000 „	„	4.000.000 „	.	.	.	3.000 „
„	4.000.000 „	„	6.000.000 „	.	.	.	3.750 „

Od każdego dalszych rozpoczętych 2.000.000 zł opłata wynosi 250 zł.

(2) Nie pobiera się opłaty za nadanie uprawnienia rządowego na obszarach zasilania, położonych na terenie województw: nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

(3) O wysokości opłat decyduje Minister Przemysłu i Handlu na podstawie kosztów budowy zakładu elektrycznego. Za podstawę do obliczenia kosztu bierze się rozmiary, jakie w myśl warunków uprawnienia powinien posiadać zakład elektryczny w pierwszym okresie działalności.

§ 3. Za udzielenie pozwolenia na przeniesienie uprawnienia na inną osobę lub zmianę warunków uprawnienia opłata wynosi 1/4 kwoty, uiszczonej za nadanie tego uprawnienia.

§ 4. Za zatwierdzenie planów linii elektrycznej, jak również za udzielenie zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, opłata wynosi 3 zł za każdy kilometr linii elektrycznej. Kilometr rozpoczęty liczy się za cały.

§ 5. Oprócz opłat, wymienionych w paragrafach poprzednich, obciążają petentów również wszelkie koszty dochodzenia, poniesione przez władzę, prowadzącą dochodzenie, jak np. wydatki na ogłoszenia, na diety i podróże urzędników, na wynagrodzenie rzeczoznawców i t. p.

§ 6. Tytułem zaliczki na poczet kosztów, wymienionych w § 5, wpłaca się kwotę, którą wyznaczy władza prowadząca dochodzenie.

§ 7. (1) Opłaty, przewidziane w §§ 1 — 4, wpłaca się gotówką do kas urzędów skarbowych na budżet dochodów administracyjnych Ministerstwa Przemysłu i Handlu z zaznaczeniem tytułu wpłaty.

(2) Zaliczki, przewidziane w § 6, wpłaca się do depozytu władzy, prowadzącej dochodzenie.

§ 8. W razie gdyby wpłacona zaliczka okazała się niewystarczająca, władza, prowadząca dochodzenie, może żądać uzupełnienia zaliczki.

§ 9. (1) Kwit kasy urzędu skarbowego z uiszczenia opłaty za postępowanie należy dołączyć do właściwego podania. Od złożenia tego dowodu należy wszczęcie postępowania.

(2) Wydanie aktu uprawnienia rządowego, zezwolenia na przeniesienie uprawnienia, zezwolenia na zmianę warunków uprawnienia, zatwierdzenia planów linii elektrycznej lub zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, następuje po uprzednim przedstawieniu właściwej władzy kwitu kasy urzędu skarbowego z uiszczenia należnej opłaty.

§ 10. Podania, wnoszone do urzędów państwowych o postępowaniach, wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, jak również akty i świadectwa urzędowe, wydawane w tych postępowaniach, nie podlegają opłatom stemplowym.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Skarbu z dnia 28 września 1927 r. o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865), oraz ustęp 2 § 173 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

908.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 listopada 1934 r.

w sprawie kontroli cen węgla.

Na podstawie art. 1 lit. a i c oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się kontrolę cen węgla przy sprzedaży na rynek krajowy i zagraniczny.

Kontrolę tę sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez wydelegowanych w tym celu kontrolerów.

§ 2. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294), zarządy przedsiębiorstw węglowych i ich związków, upoważnionych przez nie do sprzedaży węgla powinny delegowanym kontrolerom przedstawiać dokumenty, rachunki i wszelkie inne dane dla umożliwienia im przeprowadzenia powyższej kontroli.

§ 3. Wszystkie kopalnie powinny do dnia 15 każdego miesiąca przysyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wykazy sprzedanego węgla w po-

przednim miesiącu z podziałem na węgiel, sprzedany bezpośrednio przez kopalnie i przez ich organizacje handlowe.

§ 4. Koszty kontroli, przewidzianej w § 1, ustala się w wysokości $\frac{3}{4}$ grosza od każdej na rynku wewnętrznym sprzedanej tonny węgla. Koszty te ponoszą kopalnie, a w razie niesamoistnej sprzedaży węgla przez kopalnie, ich organizacje handlowe. Przypadające z tytułu kontroli kwoty powinny być wpłacane najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Sposób wpłaty będzie przepisany przez zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 marca 1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 125).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

909.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 listopada 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o niższe celnej na śledzie.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony towar, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego, podlega cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w złotych
117 p. 1, uwaga 1b	Śledzie solone w półbeczkach, od $\frac{1}{2}$ beczki	8.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1934 r. do dnia 31 grudnia 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

910.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 listopada 1934 r.

w sprawie odbywania w Sanoku roków sądu przysięgłych.

Na podstawie art. 26 § 2 lit. b) i art. 226 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Roki sądu przysięgłych dla okręgów sądów grodzkich w Baligrodzie, Bukowsku, Lesku, Lutowiskach, Rymanowie, Sanoku i Ustrzykach Dolnych, położonych na obszarze Sądu Okręgowego w Jaśle, będą się odbywały w mieście Sanoku. Dla okręgów tych sądów będzie układana odrębna lista roczna przysięgłych.

§ 2. Czynności Sądu Okręgowego w Jaśle, związane z rokami sądu przysięgłych w Sanoku, spełniać będzie Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Jaśle w Sanoku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

911

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 października 1934 r.

w sprawie przystąpienia Wolnego Państwa Irlandji do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarjatu Ligi Narodów, że, w wykonaniu postanowień art. 10 konwencji międzynarodowej o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 125, poz. 893) zostało zgłoszone w dniu 18 maja 1934 r. w imieniu Rządu Wolnego Państwa Irlandji przystąpienie do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

912.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 października 1934 r.

w sprawie złożenia przez Polskę za W. M. Gdańsk dokumentu ratyfikacyjnego oraz przystąpienia Szwecji do międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 21 czerwca 1926 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatami Rządu Francuskiego, że:

1) w wykonaniu postanowień art. 170 międzynarodowej konwencji sanitarnej, podpisanej w Paryżu dnia 21 czerwca 1926 r. wraz z załącznikiem, protokołem podpisania oraz protokołem IX posiedzenia międzynarodowej konferencji sanitarnej w Paryżu z tegoż dnia (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 17, poz. 115) złożony został Rządowi Francuskiemu w imieniu Rządu Polskiego za W. M. Gdańsk dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji dnia 30 czerwca 1934 r.

2) w wykonaniu postanowień art. 171 wymienionej konwencji zgłoszone zostało Rządowi Francuskiemu przystąpienie do tej konwencji w imieniu Rządu Szwedzkiego dnia 1 lipca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*